

Arrest

nr. 293 123 van 23 augustus 2023
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 2 mei 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 31 maart 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 16 mei 2023 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 23 juni 2023 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 4 juli 2023.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 7 oktober 2022 diende verzoeker een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn minderjarige kinderen.

Op 31 maart 2023 werd een beslissing genomen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 52. §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de

aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie¹, die op 07.10.2022 werd ingediend door:

[...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vraagt opnieuw gezinshereniging in functie van zijn Nederlandse kinderen, de genaamde G.A.H. (R.R. [...]) en G.A. (R.R. [...]) in toepassing van artikel 40 bis van de wet van 15.12.1980.

De vorige aanvraag van betrokkene dateert van 13.01.2022 en werd middels een bijlage 20 (zonder bevel om het grondgebied te verlaten) geweigerd op 11.05.2022, waarin eveneens de aanvraag van 01.04.2021 werd beoordeeld. De bijlage 20 dd. 11.05.2022 werd bij arrest n° 280 540 dd.22.11.2022 vernietigd. In deze bijlage worden allé elementen behandeld in het kader van de aanvraag dd. 07.10.2022, maar ook de elementen die in voormeld arrest werden opgeworpen.

Het verblijfsrecht dient opnieuw geweigerd te worden aan betrokkene op basis van artikel 43, §1, 2° van de wet van 15.12.1980 dat stelt dat het verblijf en de binnenkomst, geweigerd kan worden om redenen van openbare orde of nationale veiligheid. Om redenen van openbare orde en door het persoonlijk gedrag van betrokkene is zijn verblijf nog steeds ongewenst.

Overwegende dat betrokkene op 29.10.2013 werd opgesloten onder aanhoudingsmandaat in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van valsheid in geschriften en gebruik, diefstal met braak, inklimming of valse sleutels en bendevoering;

Overwegende dat betrokkene op 12.05.2015 werd opgesloten onder aanhoudingsmandaat in de gevangenis van Dendermonde uit hoofde van diefstal:

Overwegende dat de Correctionele Rechtbank van Dendermonde betrokkene veroordeelde op 22.06.2015 tot een werkstraf van 120 uren daar hij zich schuldig had gemaakt aan diefstal met braak, inklimming of valse sleutels; aan poging tot diefstal met braak, inklimming of valse sleutels; aan verdovende middelen te hebben in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk het bezit voor eigen gebruik van cocaïne (minstens 2,40 gram); aan diefstal op heterdaad betrapt, met geweld of bedreiging, hetzij om in het bezit van de weggenomen voorwerpen te kunnen blijven, hetzij om uw vlucht te verzekeren en aan een vergunningsplichtig wapen voorhanden te hebben gehad zonder een voorafgaande vergunning, namelijk een pistool Browning type 6.35 babygun. Deze feiten pleegde betrokkene tussen 12.12.2014 en 11.05.2015;

Overwegende dat de Correctionele Rechtbank van Antwerpen betrokkene veroordeelde op 29.06.2015 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 30 maanden met uitstel voor een termijn van 3 jaar behalve 1 jaar effectief daar u zich schuldig had gemaakt aan diefstal met braak, inklimming of valse sleutels (6 feiten) en aan poging tot diefstal met braak, inklimming of valse sleutels. Deze feiten pleegde betrokkene tussen 25.09.2012 en 27.01.2013;

Overwegende dat betrokkene op 30.03.2016 werd opgesloten onder aanhoudingsmandaat in de gevangenis van Namen uit hoofde van verboden wapendracht, heling en inbreuk op de wetgeving inzake verdovende middelen;

Overwegende dat op 15.04.2016 Sirene Nederland meedeelde dat betrokken in Nederland onderworpen werd aan een inreisverbod geldig tot 23.03.2017 en dat hij daar werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 12 maanden uit hoofde van diefstal en fraude/bedrog.

Overwegende dat op 27.04.2016 de Zwitserse autoriteiten een internationaal aanhoudingsbevel voor betrokkene uitgevaardigde uit hoofde van diefstal, 6 diefstallen met braak. woonstschennis en

beschadiging van voorwerpen. Deze feiten werden gepleegd in Zwitserland tussen december 2015 en eind maart 2016;

Overwegende dat de Correctionele Rechtbank van Namen betrokkene veroordeelde op 08.08.2016 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 8 maanden in staat van wettelijke herhaling daar hij zich schuldig had gemaakt aan een vergunningsplichtig vuurwapen voorhanden te hebben gehad zonder een voorafgaande vergunning, namelijk een halfautomatisch pistool; aan een vergunningsplichtig vuurwapen te hebben gedragen zonder een voorafgaande vergunning, namelijk een halfautomatisch pistool; aan bezit van vergunningsplichtige vuurwapenmunitie zonder een voorgaande vergunning, namelijk 7 patronen van het kaliber 7,65 mm en een doos van 25 patronen van het kaliber 9mm en aan verdovende middelen te hebben ingevoerd, gefabriceerd, vervoerd, in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk het bezit voor eigen gebruik van een onbepaalde hoeveelheid cocaïne. Deze feiten pleegde betrokkene op 28.03.2016:

Overwegende dat aan betrokkene op 22.11.2016 een voorlopige invrijheidstelling werd toegekend om uitgeleverd te worden aan Zwitserland om op 06.10.2017 opnieuw door de Zwitserse autoriteiten overgedragen te worden aan de Belgische autoriteiten;

Overwegende dat betrokkene de werkstraf, waartoe hij was veroordeeld op 22.06.2015, niet had nageleefd waardoor hij op 13.10.2017 alsnog een vervangende gevangenisstraf van 12 maanden ten uitvoer diende te brengen;

Overwegende dat betrokkene zich op 13.10.2017 aanbood bij de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van zijn veroordelingen van 22.06.2015 en van 29.06.2015. Er werd hem diezelfde dag een onderbreking van de strafuitvoering met het oog op elektronisch toezicht toegekend tot 25.01.2018:

Overwegende dat het Hof van Beroep van Gent betrokkene veroordeelde op 23.10.2017 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 1 jaar daar hij zich schuldig had gemaakt aan poging tot diefstal met braak, inklimming of valse sleutels. Dit feit pleegde betrokkene op 17.07.2015;

Overwegende dat betrokkene tijdens zijn strafonderbreking op 24.11.2017 werd aangehouden in Frankrijk en werd opgesloten in de gevangenis in Caen. Uit het European Criminal Records Information System - ECRIS blijkt dat hij op 19.12.2017 door de Correctionele Rechtbank van Caen werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 8 maanden;

Overwegende dat betrokkene op 18.04.2018 werd overgebracht vanuit Frankrijk en opnieuw werd opgesloten in de gevangenis van Antwerpen;

Overwegende dat het Hof van Beroep van Antwerpen betrokkene veroordeelde op 31.05.2018 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 30 maanden in staat van wettelijke herhaling daar hij zich schuldig had gemaakt aan diefstal op heterdaad betrapt, geweld of bedreigingen gebruikt hebbende om in het bezit van de weggenomen voorwerpen te kunnen blijven, hetzij om uw vlucht te verzekeren, met braak, inklimming of valse sleutels, wapens of op wapens gelijkende voorwerpen gebruikt of getoond zijnde, of de schuldige hebbende doen geloven dat u gewapend was en aan diefstal met braak, inklimming of valse sleutels. Deze feiten pleegde betrokkene op 26.03.2015 en op 16.12.2015;

Overwegende dat betrokkene zijn verblijf is beëindigd op 11/12/2018 (betrokkene stond onder de F-kaart sedert 26/09/2014, gezinshereniging in functie van zijn Nederlandse echtgenote, de genaamde S. A.) omwille van de bovenstaande feiten van openbare orde, beslissing die werd bevestigd door de RW bij arrest 220,307 dd. 25/04/19;

Overwegende dat de weigeringsbeslissing (bijlage 20 dd. 18/08/2020), gebaseerd op de bovenstaande feiten van openbare orde, is bevestigd geweest door de RW in zijn arrest met nummer 248 939 dd. 11/02/2021:

Dient nog steeds uit het geheel van de bovenstaande feiten geconcludeerd te worden dat overeenkomstig artikel 43, §1, 2° van de vreemdelingenwet van 15.12.1980 het verblijfsrecht van betrokkene opnieuw dient geweigerd te worden.

Op grond van het administratief dossier wordt geconcludeerd dat dit nog steeds een noodzakelijke beslissing is ter bescherming van de nationale veiligheid daar het gedrag van betrokkene een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de

samenleving. Het toekennen van een nieuw verblijf op basis van gezinshereniging met zijn kinderen is dus nog niet aan de orde.

Welnu, het is de samenhang van de feiten van openbare orde, namelijk de vele veroordelingen in België alsook in Frankrijk, Zwitserland, Nederland en Duitsland die betrokkene er heeft opgelopen, alsook de ernst van de feiten, namelijk diefstallen met geweld, diefstallen met braak, inbreuken op de drugwetgeving en verboden wapendracht die er toe leiden om dergelijke beslissing te nemen om de veiligheid grensoverschrijdend te kunnen garanderen.

Met betrekking tot de vraag indien betrokkene nog steeds een actueel gevaar vormt voor de samenleving, is het pertinent om na te gaan indien er nog steeds een risico van betrokkene uitgaat op het plegen van nieuwe ernstige feiten.

Voor onderhavige aanvraag, die dus dateert van 07.10.2022 en door betrokkene bij volmacht werd ingediend, omdat hij nog altijd in de pénitentiaire instelling te Beveren verblijft, werden de volgende documenten overlegd:

- Een vervallen paspoort en een geldige identiteitskaart op naam van betrokkene;
- Het bewijs dat betrokkene bij een ziekenfonds is aangesloten, als persoon ten laste;
- Meerdere uitlatingsvergunningen, daterend van eind 2022, begin 2023;
- Drie toelatingen voor penitentiair verlof, daterend van eind 2022
- Diploma Basisveiligheid VCA, dd. 29.03.2022
- Attest opleiding "Monteur Metaalconstructie", vanaf 09.01.2023;
- VDAB: overeenkomst voor het volgen van een beroepsopleiding, eveneens vanaf 09.01.2023 (zie vorige);
- Attest van een vertegenwoordiger van de vzw Touché, waaruit moet blijken dat betrokkene actief betrokken is bij en actief meewerkt aan zijn re-integratie in de maatschappij.

Welnu, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan in het arrest (280 540, dd.22.11.2022) gevolgd worden, waar wordt gesteld dat de Dienst Vreemdelingenzaken een te eenzijdige lezing gaf van de elementen inzake de uitlaatvergunningen van betrokkene. Zo werd verwezen naar het advies van de directeur van de gevangenis dd.10.03.202, gebaseerd op het verslag van de psycholoog, waarbij werd geponeerd dat de lange detentie van betrokkene zou gelden als een beschermende factor en het feit dat hij drugvrij is. Volgens hetzelfde advies zou de kans op herval op langere termijn reëel zijn. Het klopt dat betrokkene, onder meer voor onderhavige aanvraag, positieve elementen kan overleggen waaruit zou kunnen afgeleid worden dat hij goede intenties en voornemens heeft en in de toekomst, eenmaal hij vrij is, een leven wil leiden, ver weg van het criminele milieu. Zo legt betrokkene bewijzen voor van contacten met een vzw (Touché) en verder bewijzen dat hij tijdens zijn detentie een diploma behaalde en vanaf 09.01.2023 met een door de VDAB georganiseerde opleiding van start ging (het is niet duidelijk of de opleiding effectief werd gestart en of ze volgens de afspraken en correct werd/wordt gevolgd).

Welnu, bij nazicht blijkt dat voormelde Touché voornamelijk rond agressiebeheersing werkt. De vzw leert cursisten om frustraties en negatieve gevoelens om te zetten in positieve agressie en/of energie. Een vertegenwoordiger van de vzw laat zich in het overlegde attest weliswaar lovend uit over betrokkene, maar het is toch opmerkelijk dat betrokkene anno 2023, dus 7 jaar na 2016, waarin hij voor het laatst feiten pleegde, nog steeds lessen of therapie volgt om zijn agressie op een positieve en dus niet gewelddadige manier te kanaliseren. Dit wijst erop dat betrokkene nog altijd kampt met een zekere agressieproblematiek, al is het niet duidelijk of betrokkene zelf koos voor begeleiding door de vzw of dat de sessies deel uitmaken van het reïntegratietraject van betrokkene, (mee) uitgetekend door de directie van de pénitentiaire instelling waar hij thans nog verblijft. Hoe dan ook, de contacten met de vzw wijzen erop dat betrokkene nog altijd licht ontvlambaar is en zich mogelijk, na zijn vrijlating, nog steeds bedient van geweld om zijn zin door te drijven of, erger nog: met het oog op het plegen van nieuwe strafbare feiten.

Dat betrokkene tijdens zijn detentie een diploma behaalde en sedert 09.01.2023 een opleiding volgt, zijn weliswaar positieve elementen, die wijzen op een wil tot re-integratie in de maatschappij, maar betrokkene torst een zwaar crimineel verleden met zich mee. De DVZ kan niet om de vaststelling heen dat betrokkene inderdaad tai van ernstige feiten pleegde, niet enkel in België maar ook in omliggende landen, waarbij hij meermaals in staat van herhaling verviel.

Bijgevolg lijkt het onze diensten voorbarig om betrokkene het verblijfsrecht nu reeds toe te staan. Betrokkene dient ook na zijn vrijlating blij te geven van zijn wil om definitief met zijn crimineel verleden te breken. Het is voorbarig om nu het verblijfsrecht toe te kennen.

Bevestiging van de hiervoor geschetste inschatting is te vinden in de overlegde uitlatingsvergunningen; daarin staat immers vermeld dat betrokkene enkel de gevangenis mag verlaten om zich te verplaatsen naar zijn afspraken en die laatste te voldoen. Daarbij is enkel tijd voorzien voor het traject en de afspraak zelf; betrokkene moet onverwijld terugkeren nadat zijn afspraken zijn nagekomen. Dit wijst erop dat betrokkene nog altijd nauwgezet wordt gevolgd, zelfs wanneer hij voor zeer korte périodes de gevangenis verlaat. Een en ander wijst erop dat de (pénitentiaire) autoriteiten nog rekening houden met het herval van betrokkene.

Derhalve kan niet worden geconcludeerd dat er absoluut geen sprake meer is van gevaar voor terugval in oude patronen. Vandaar dat een weigering van het verblijf op basis van openbare orde nog steeds te verantwoorden is.

Overeenkomstig art.43, §2 van de wet van 15.12.1980 dient bij het overwegen van deze beslissing, rekening gehouden te worden met de duur van het verblijf van betrokkene, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin betrokkene bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

Wat het gezinsleven betreft, wordt niet betwist dat betrokkene zich kan beroepen op een gezinsleven in de zin van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

Betrokkene trad op 14.02.2014 te Sint-Niklaas in het huwelijk met S.A. (geboren te Odzak op [...] 1987. van Nederlandse nationaliteit). Zij verblijft sinds 11.10.2012 in België en is in het bezit van een E+ kaart. Uit dit huwelijk werden twee kinderen geboren: G.A. (geboren te Rotterdam op [...]2013) en G.A.H. (geboren te Sint-Niklaas op [...] 2014), beiden van Nederlandse nationaliteit. Echter als we de externe bewegingen van betrokkene in de gevangenis erop nalezen dan was betrokkene voor de eerste keer opgesloten van 29/10/2013 tot 13/02/2014. van 12/05/2015 tot 22/06/2015; van 30/03/2016 tot 22/11/2016 en van 13/10/2017 tot heden. Betrokkene heeft dus feiten van openbare orde gepleegd terwijl hij reeds een gezinsleven aan het opbouwen was. Dit getuigt allerm minst van enige verantwoordelijkheidszin tegenover hen en op dat moment heeft hij zijn verdere gezinsleven op losse schroeven geplaatst. Terwijl betrokkene in detentie zat, was zijn echtgenote de voornaamste zorgdrager van zijn kinderen en was zij belast met de opvoeding. De zorgtaken van betrokkene waren eerder marginaal en beperkten zich tot de bezoeken van de echtgenote en zijn kinderen aan hem in de gevangenis. Het zwaartepunt in de zorg- en opvoedingstaken heeft altijd bij zijn echtgenote gelegen. Betrokkene zal in detentie wel hebben geprobeerd een goede relatie met hen op te bouwen en in stand te houden. maar tussen hem en zijn kinderen bestond en bestaat door de detentie geen normale afhankelijkheidsrelatie. Het feit dat de echtgenote en de kinderen betrokkene nog steeds regelmatig komen bezoeken in de gevangenis, de gezamenlijke foto's, rapporten van de kinderen, de verklaringen van de echtgenote doen verder geen afbreuk aan bovenstaande vaststelling.

Ondanks deze belangen van de kinderen, die niet worden onderschat, is er geen sprake van een zodanige afhankelijkheidsrelatie dat de kinderen gedwongen zouden worden België te verlaten vanwege hun afhankelijkheid van hun vader. Daarbij is als eerste van belang dat de kinderen bij hun moeder kunnen blijven en dat zij hen zal kunnen opvoeden en verzorgen. Tijdens het leven van de kinderen is betrokkene bijna 5 jaar gedetineerd geweest. Door het onthouden van een verblijfsrecht aan betrokkene, bestaat er dan ook geen directe noodzaak voor de kinderen om met hem het grondgebied van België te verlaten omdat er in België geen opvoeder of verzorger meer zou zijn.

Het staat het gezin immers vrij zich elders als gezin te vestigen alwaar zij legaal kunnen binnenkomen en verblijven. Het feit dat de kinderen van betrokkene in Nederland en België geboren zijn, is op zichzelf geen reden om aan te nemen dat zij zich elders niet zouden kunnen aanpassen. Volgens de advocaat is een gezamenlijke vestiging elders niet mogelijk gezien de moeder van de kinderen van origine Bosnisch is en betrokkene de Kosovaarse nationaliteit heeft en de kinderen school lopen. Dit alles is geen reden om een objectieve belemmering aan te nemen. Hieruit kan niet worden geconcludeerd dat betrokkene het gezinsleven niet buiten België kan uitoefenen. Zijn vrouw en kinderen bezitten de Nederlandse nationaliteit waarmee zij geacht kunnen worden zich overal ter wereld te kunnen vestigen.

Bovendien zijn de kinderen nog jong zodat redelijkerwijze verondersteld kan worden dat zij zich makkelijk aan nieuwe omstandigheden zullen kunnen aanpassen. Bovendien blijkt uit niks dat de scholing van de kinderen later een gespecialiseerd onderwijs zou vereisen, noch een gespecialiseerde infrastructuur die enkel in België beschikbaar zou zijn. Zij kunnen ook hun gezinsleven zo inrichten dat

moeder en kinderen in België verblijven en betrokkene na zijn vrijlating uit de gevangenis een andere verblijfplaats kiest. Dit hoeft niet noodzakelijk afbreuk te doen aan hun gezinsleven. Door middel van intensieve contacten, eventueel via moderne communicatiemiddelen en occasionele bezoeken van de kinderen en de partner aan betrokkene kan betrokkene ook zijn vaderschap opnemen.

Gezien het voorgaande wordt het familiale en persoonlijke belang van betrokkene ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt immers in het arrest met nummer 41987 dd. 22.04.2010 onder andere dat uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé - en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde, te verzekeren.

Wat betreft de duur van zijn verblijf in België, kan niet worden gesteld dat betrokkene een lange période van verblijf in België heeft gekend waardoor hij zijn banden met zijn land van herkomst zou verloren hebben. Betrokkene verblijft sinds 2013 in België. Er kan dus worden gesteld dat hij op 39-jarige leeftijd in België is komen wonen. Inmiddels is betrokkene 46 jaar. Uit niks blijkt dat de banden die hij met België opgebouwd heeft van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat hij door zijn persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. De périodes die hij heeft doorgebracht in een Belgische weliswaar buitenlandse gevangenis kunnen ook niet worden beschouwd als périodes waarin hij zich in België heeft geïntegreerd. integendeel

Wat betrokkenes economische situatie betreft kan niet worden gesteld dat de korte tewerkstellingen en de gevolgde opleidingen van die aard zijn om thans te spreken van een economische binding met België. Het feit dat de VDAB in haar brief dd. 17/02/2022 te kennen geeft dat betrokkene is ingeschreven als vrije werkzoekende en er dd. 02/12/2021 nog steeds een intentieverklaring tot tewerkstelling bij Mechanics & Tool Rent' werd voorgelegd toont nog niet met zekerheid aan dat betrokkene bij zijn vrijlating ook daadwerkelijk aldaar zal gaan werken. Bovendien zal het bezit van een strafblad zijn inschakeling in de arbeidsmarkt niet ten goede komen. De vaardigheden die hij tijdens zijn opleiding in de gevangenis en tijdens zijn werk in België heeft opgepikt, zullen hem wellicht ook elders van pas kunnen komen.

Wat betreft de sociale- en culturele integratie kan worden gesteld dat deze hier niet aan de orde is gezien het niet respecteren van de strafrechtelijke bepalingen in België expliciet getuigt van het niet geïntegreerd zijn in de Belgische samenleving en dit eigenlijk ook niet na te streven

Wat betreft betrokkenes leeftijd is het redelijk te stellen dat hij nog jong genoeg is om zich aan te passen aan nieuwe levensomstandigheden en een nieuwe omgeving. Hij is meerderjarig, maar niet van hoge leeftijd waardoor zijn leeftijd op zich niet voldoende reden vormt om de beslissing tot weigering niet te kunnen nemen.

Wat betreft de medische toestand blijkt niet uit het administratief dossier dat er medische beletsels zouden zijn waarmee rekening moet worden gehouden. Uit zijn verhoor van 10/09/2019 blijkt dat hij meer en meer last begint te krijgen van 2 kogels in zijn bovenbeen die hij zou willen verwijderen na zijn vrijstelling uit de gevangenis. De conclusie is dat het belang van de bescherming van de openbare orde zwaarder weegt dan het belang van betrokkene. Daarbij is veel gewicht gehecht aan het feit dat betrokkene een lange période zich schuldig heeft gemaakt aan een veelvoud van strafbare feiten. De veroordelingen betreffen bovendien onder andere ernstige geweldsdelicten.

Gezien het geheel aan bovenstaande opmerkingen wordt het recht op verblijf geweigerd aan betrokkene in toepassing van artikel 43, §1, 2° van de wet van 15.12.1980. Het verblijf van betrokkene wordt geweigerd om redenen van nationale veiligheid. Door het persoonlijk gedrag van betrokkene is zijn verblijf ongewenst.

Deze redenen zijn dwingende redenen in de zin van artikel 39/79, § 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Bijgevolg heeft het indienen van een beroep tot nietigverklaring tegen deze beslissing in geen geval een schorsende werking."

2. Over de ontvankelijkheid

Verweerder werpt in zijn nota met opmerkingen een exceptie van niet-ontvankelijkheid op wegens een gebrek aan het rechtens vereiste belang. Hij zet zijn exceptie uiteen als volgt:

“Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘belang’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Het actueel karakter van het belang houdt in dat het belang voorhanden moet zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep. Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling, m.a.w. een nadeel erdoor ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen, een nuttig effect sorteren.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 7 april 2023 een nieuwe aanvraag gezinshereniging heeft ingediend, tevens op grond van artikel 40bis van de Vreemdelingenwet en eveneens in functie van haar minderjarige kinderen, G.A. en G.A. (zie bijlage). Gelet op het feit dat verzoekende partij opnieuw een bijlage 19ter in ontvangst nam in dezelfde hoedanigheid, toont zij niet aan over het rechtens vereiste belang te beschikken bij het indienen van de huidige vordering.

Door het opnieuw indienen van een aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, heeft verzoekende partij uitdrukkelijk haar wil te kennen gegeven om haar verblijfsrechtelijke aanspraken nogmaals ter beoordeling voor te leggen aan de verwerende partij teneinde deze ervan te overtuigen, haar standpunt, dat zij heeft geuit naar aanleiding van een eerder aanvraag, te wijzigen en toch een verblijfstoelating te verlenen op basis van de bij de nieuwe aanvraag gevoegde overtuigingsstukken. De eventuele vernietiging van de bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden van 31 maart 2023 kan slechts tot gevolg hebben dat de verwerende partij een nieuw standpunt moet innemen over de verblijfsaanvraag van de verzoekende partij. De verwerende partij is evenwel hoe dan ook reeds verplicht om dit te doen, gelet op het feit dat de verzoekende partij een nieuwe aanvraag heeft ingediend. Bijgevolg kan de eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden verzoekster geen bijkomend nut meer verschaffen.

Verwerende partij is dan ook van oordeel dat het ingediende beroep tot nietigverklaring van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden wegens het ontbreken van het wettelijk vereiste belang onontvankelijk is.”

Samen met verweerder stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) vast dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering, volstaat het niet dat verzoeker is gegriefd door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker ook enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Bij de nota met opmerkingen wordt een bijlage 19ter gevoegd van 7 april 2023 waaruit blijkt dat verzoeker een nieuwe aanvraag indiende tot het bekomen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in functie van zijn twee kinderen. Door het opnieuw indienen van een dergelijke verblijfsaanvraag heeft verzoeker uitdrukkelijk zijn wil te kennen gegeven om zijn verblijfsrechtelijke aanspraken nogmaals ter beoordeling voor te leggen aan verweerder teneinde deze ervan te overtuigen zijn standpunt, dat hij heeft geuit naar aanleiding van de voorliggende aanvraag, te wijzigen en toch een verblijfsrecht te verlenen op basis van de bij de nieuwe aanvraag gevoegde overtuigingsstukken.

De vernietiging van de bestreden beslissing kan slechts tot gevolg hebben dat verweerder een nieuw standpunt moet innemen over verzoekers verblijfsaanvraag. Verweerder is hoe dan ook reeds verplicht om dit te doen, gelet op het feit dat verzoeker reeds een nieuwe verblijfsaanvraag heeft ingediend. Het indienen van een volgende aanvraag tot afgifte van een verblijfskaart, houdt aldus een gewijzigde omstandigheid in waardoor verzoeker niet langer doet blijken van het vereiste actueel belang (*cf.* in dezelfde zin: RvS 4 april 2003, nr. 117.943, RvS 14 november 2006, nr. 164.727).

Er blijkt niet dat verzoeker nog een actueel belang behoudt bij het huidige beroep, nu hij een nieuwe verblijfsaanvraag indiende tot het bekomen van een verblijfskaart in functie van zijn minderjarige kinderen.

De verzoekende partij werd bij beschikking van 23 juni 2023 op de hoogte gesteld van de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van de vreemdelingenwet en van de mogelijkheid om een pleitnota in te dienen binnen een termijn van acht dagen. Zij heeft geen pleitnota ingediend en verzaakt aldus aan de mogelijkheid om te antwoorden op de exceptie van de verwerende partij.

Het beroep is niet ontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig augustus tweeduizend drieëntwintig door:

C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT